

La vida és bonica (però complicada)

«L'últim Nadal el vaig passar amb un estrès posttraumàtic de cavall, convençuda que mai més podria tornar a gaudir-lo, però enguany l'encesa de llums de Barcelona m'ha recordat tot allò que sempre m'ha agradat d'aquestes dates»

Llums de Nadal aquest dimecres a Barcelona | Àlex Marin

?Els amics són la família que un escull? és un tòpic perquè segurament amaga molta veritat.

Jo hi penso sovint, en la meua xarxa d'amics. Són els millors i m'atreveixo a dir que és la cosa més preuada que tinc i que sé segur que sempre tindrè. Però si penso en la família que no he escollit, en la que he nascut, m'adono que he estat molt afortunada perquè els triaria a tots ells, un per un. Suposo que per això m'agrada tant celebrar el Nadal, perquè és de les poques excuses que tenim per no fallar a la cita i seure els tretze a taula. L'últim Nadal que vam poder celebrar, però, va ser el primer cop que a casa vam haver de parar onze plats en comptes de tretze. I un d'ells l'hauríem hagut de parar durant molts anys més.

Aquesta setmana s'encén l'enllumenat de Nadal de Barcelona, amb les novetats del carrer Aragó, la plaça Catalunya i la Gran Via. Quina cosa més bonica, aprofito per dir. Ja era hora de desprendre'ns del ?fum, fum, fum? i el ?muac, muac, muac? per defensar el títol de ?ciutat del disseny? amb totes les de la llei. Mèrit de l'estudi de disseny industrial d'Antoni Arola. És el segon any consecutiu que l'Ajuntament de Barcelona finançarà el 75% de la il·luminació nadalenca per poder donar suport al comerç de proximitat. Els arguments que acusen el Nadal de festa capitalista i consumista ens els sabem de memòria i l'altre dia la Laura Grau exposava al *Matina Codina* (<https://twitter.com/matinacodina/status/1459128847429943315>) totes les altres festes que també ho són; com ara Sant Jordi, Sant Valentí o, fins i tot, la tornada a l'escola. Malgrat això, Nadal és fantàstic i fa molta il·lusió tenir la ciutat vestida de gala.

L'últim Nadal el vaig passar amb un estrès posttraumàtic de cavall, convençuda que mai més podria tornar a gaudir-lo, però enguany l'encesa de llums de Barcelona m'ha recordat tot allò que sempre m'ha agradat d'aquestes dates. Sent jo una persona majoritàriament agnòstica, però criada i educada en els valors cristians, em fascinen moltes de les coses que només poden passar aquests dies de l'any. La litúrgia de les meves dues àvies d'anar al mercat, triar el millor *gènere*, donar-ho tot als fogons i esperar que la resta de la família ens desfem en elogis. Aquells compliments que saben que es mereixen, però que esperen que verbalitzem any rere any: ?És el millor gall d'indi que has fet mai!?, ?Ja li agradaria al Nandu Jubany tenir la recepta d'aquests canelons!?. Seleccionar les millors nadales per a fer sonar en tots els àpats (tinc una llista de nadales estupendes per a deixar descansar la Mariah Carey i Wham!. Si voleu, demaneu-me-la i sorprengueu les vostres famílies). Les sobretaules eternes que sempre acaben amb un ?uf, avui ja no sopem, eh?. Tornar a veure tots els amics que viuen fora i tornen a casa aquestes dates, perquè també són festes per reunir-te amb la família que has escollit. I les llums de Nadal que cada any presideixen els carrers de la ciutat i que aquest any s'han renovat per a abraçar la sobrietat i l'elegància.

Aquest any a casa tornarem a parar taula per onze, però com canten Els Pets ?no és igual que altres vegades, algú avui no serà a taula, però tothom hi pensa de tant en tant?. De gent a taula per Nadal n'anirà faltant i se n'anirà sumant, però sempre serà una bona ocasió per recordar els que no hi són i per gaudir de la companyia dels que sí que hi seuran. Aquests dies passejar per la Gran Via, plaça Catalunya o el carrer Aragó ens recordarà d'alguna manera que *la vida és bonica però, a vegades, complicada*.